

[Ministeren for Grønland.]

nem Den Nordvestatlantiske Fiskerikommission (ICNAF).

Det tiltagende udenlandske fiskeri har naturligvis vakt bekymring både hernede og i Grønland. En tilfredsstillende løsning af spørgsmålet om de udenlandske trawleres rejefiskeri må nødvendigvis tillægges stor betydning, hvilket bl.a. afspejlede sig under Grønlandsrådets nyligt afsluttede møde.

Da Grønland er stærkt afhængig af fiskerierhvervet, og da en af de få muligheder for at forbedre de økonomiske resultater for det grønlandske fiskeri synes at være en udbygning af det udenskærs rejefiskeri, har Danmark for at imødegå overfiskning fremsat forslag på ICNAF's årsmøde om, at der fastsættes en af biologerne anbefalet højest tilladelig fangstmængde, og at der ved fordelingen heraf tages det fornødne hensyn til grønlandsk og dansk, herunder færøsk, fiskeri. Jeg håber, at disse synspunkter må blive mødt med forståelse på ICNAF-mødet, der for tiden holdes i Canada, og at der af kommissionen vil ske vedtagelse i overensstemmelse hermed.

Da ICNAF's årsmøde endnu ikke er afsluttet, vil jeg naturligvis afvente udfaldet af forhandlingerne, inden jeg tager stilling til, hvad der yderligere kan gøres.

Det er klart, at overvågningen af det fremmede fiskeri i grønlandske farvande må tillægges stor betydning.

Ministeriet for Grønland er løbende i kontakt med forsvarsministeriet med henblik på en effektivisering af fiskeriinspektionen og undersøger bl.a. mulighederne for at anvende yderligere ressourcer til dette formål.

Af *Glistrup* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (11/6 76):

„Vil ministeren arbejde for, at den nye Storebæltsforbindelse bliver døbt „Dronning Margrethes Bro“?“
(Spm. nr. 546).

Begrundelse.

Hvis staten går i gang med et så økonomisk krævende projekt som en Storebæltsbro, må der også gøres en indsats for, at kæmpeindsatsen markeres ved navngivning på en måde, som er egnet til at samle nationen. Da såvel Dronning Margrethe den

Første som Dronning Margrethe den Anden med rette står som nationale samlingsymboler, findes det at være en god idé at beslutte sig til, at det store bygningsværk kommer til at bære Dronning Margrethes navn.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (23/6 76):

Spørgsmålet om navngivning af Storebæltsforbindelsen er efter min opfattelse ikke aktuelt foreløbig. Som hr. Glistrup ved, vil der til forberedelse og gennemførelse af anlægget gå op imod 10 år, og dets færdiggørelse kan derfor tidligst forventes omkring 1985. I tidligere tilfælde er der først på et tidspunkt relativt kort før forbindelsens åbning taget stilling til navngivningen, og dette synes også rimeligt i dette tilfælde, uanset det sympatiske i forslaget.

Af *Glistrup* (FP) til forsvarsministeren (14/6 76):

„Hvorfor forsøgte ministeren at overtræde folketingets dagsorden af 30. marts 1976 om at gennemføre den til senest 1. april 1976 besluttede rømning af Christiania uden unødvendig forsinkelse?“
(Spm. nr. 547).

Begrundelse.

Folketinget vedtog den 10. april 1975, at Christiania skulle være rømmet senest 1. april 1976.

I forsvarsministerens redegørelse i folketinget den 19. februar 1976 fremhævede han, at der, hvis fogden følger den sædvanlige fremgangsmåde, kunne gå tiden helt frem til første halvdel af maj måned 1976, inden Christiania kunne rømmes.

Dette var udgangspunkt for, at regeringspartiets politiske ordfører i folketinget den 30. marts 1976 stillede et dagsordensforslag, som blev vedtaget, om, at Christiania skulle rømmes „uden unødvendig forsinkelse“. Ordføreren henviste udtrykkeligt til, at tingets beslutning af 10. april 1975 stadig stod ved magt, og at der alene var tale om, at der kunne indtræde den forsinkelse, som ministeren havde omtalt i sin redegørelse af 19. februar.

Imidlertid rejste folketinget på ferie den 5. juni 1976, uden at rømning var sket; og